

25/10/15 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ "ಅವ್ಯಕ್ತ-ಬಾಪ್ದಾದಾ" ರಿಪೋಜ್ - 06/02/80 ಮಧುಬನ

"ಅಶರೀರಿಯಾಗುವ ಸಹಜವಿಧಿ"

ಇಂದು ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲನವರು ಅಗಲಮರಂ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅತಿಮುದ್ದಾದ, ಸ್ವೇಹ ಮತ್ತು ಸಹಯೋಗಿ, ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಬಾಪ್ದಾದಾರವರು ತನ್ನ ಸಹಯೋಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಯೆಲ್ಲಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಹಯೋಗ ಮತ್ತು ಸ್ವೇಹದ ತುಂಡಾಗದ ಸಂಬಂಧವು ಸದಾ ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ವತನದಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ದಾದಾರವರು ಅತಿಪ್ರಿಯಾತಿಪ್ರಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವೇಹದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವೇಹಯಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೂ ಸಹ ನಂಬರ್ ವಾರ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಮಕ್ಕಳ ವಿಶೇಷತೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಂಬರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷತೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದವು, ಅವರು ನಂಂತರವಾಗಿ ಬಾಪ್ದಾನವಾನ ಸಮೀಕರಣವೆಂದು ನೋಡಿದೆವು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನೇ ನೋಡಿದೆವು. ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದೆಗೂ ದಯಿಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತೆ ಪರಿಶ್ರಮ! ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಅಶರೀರಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆವು.

ಬಾಪ್ದಾದಾರವರು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು- ಅಶರೀರಿ ಆಶ್ರೀನಿಗೆ ಅಶರೀರಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವೇಕೆ? ಬ್ರಹ್ಮತಂದೆಯು ಹೇಳಿದರು- "44 ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾತ್ವನ್ನಾಜಿನಯಸುವ ಕಾರಣ, ಪಾತ್ರವನ್ನಾಜಿನಯಸುತ್ತಾ-ಅಭಿನಯಸುತ್ತಾ ಶರೀರಧಾರಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ". ಶಿವತಂದೆಯು ಹೇಳಿದರು- "ಹಾತ್ವನ್ನಾಜಿನಯಸಿದರು ಆದರೆ ಈಗ ಎಂತಹ ಸಮಯವಾಗಿದೆ? ಸಮಯದ ಸ್ವಂತಿಯನುಸಾರವಾಗಿ ಕರುವೂ ಸ್ವತಹವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅಭಾವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ?" ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದರು- "ಈಗ ಹಾತ್ವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಮನಿಗೆ ಹೊಂಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾತ್ವದ ವಸ್ತುವನ್ನಂತು ಜಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ? ಮನಿಗೆ ಹೊಂಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೂ ನಂತರ ಹಳೆಯಶರೀರವನ್ನು ಜಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಾರತ್ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊಂಗಬೇಕೆಂದರೂ ಈ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಜಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಹೊಂಗಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಗ ಮರೆಯುವುದೇಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ಹೊಂಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತುಹೊಗುತ್ತಾರೆಯೇ? ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೊಮ್ಮೆದಕ್ಕಾಗಿ ಎವರೆಡಿಯಾದಿಲ್ಲವೆ ಅಥವ ಈಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಧನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತವಾಗಿದೆಯೇ? ಎವರೆಡಿಯಾದಿಲ್ಲವೆ?"

ಬಾಪ್ದಾದಾರವರು ನೇರೆಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ಈಗ ಹೊಣಿದ್ದಾರೆ. ನೇರಾಧಾರಿಗಳ ಹಾತ್ವನ್ನು ಅಭಿನಯಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ- ಈ ಶರೀರದ ಬಂಧನವಂತು ಇಲ್ಲವೇ ಅಥವ ಈ ಹಳೆಯವಸ್ತುವು ಬೈಂಬಾ ಆಗಿಲ್ಲವೇ? ಬೈಂಬಾ ಆಗಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನಂತು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ? ವಸ್ತುವು ಜಗಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎವರೆಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಂಧನಮುಕ್ತ ಅಧಾರತ್ ಸಡಿಲವಾದ ವಸ್ತು, ಜಗಿಯಾಗಿರುವುದಲ್ಲ. ಆದೇಶವು ಸಿಕ್ಕಿತು ಮತ್ತು ನೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಬೆನು. ಇಂತಹ ಬಂಧನಮುಕ್ತ, ಯೋಗಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಿರಾ? ಯಾವಾಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯೇ ಇದೆ-'ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತಾಗ್ರೀರೂ ಇಲ್ಲ' ಅಂದಮೇಲೆ ಬಂಧನಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ. ಅಶರೀರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ 4 ಮಾತುಗಳ ಗಮನವಸ್ವಿಡಬೇಕು-

1. ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರೆತುಹೊಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಒಂದು ಸರ್ವ್ಯವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ವ್ಯಪ್ರೀತಿಯೇ ಮರೆಯಲು ಸಹಜಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಸಲು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ, ದೇಹವನ್ನು ಮರೆಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.
2. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು- ಸರ್ವ್ಯಮಿತ್ರನೂ ಸಹ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಸಲು ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರು ಪರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ ನೇರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಯಂನಂದಾಗಲ ಅಥವ ಸಮಯದ ಸ್ವಂತಿಯಾಗಲ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
3. ಮೂರನೆಯ ಮಾತು- ಹೃದಯದ ಗೀತೆ- ಒಂದುವೇಳೆ ಹೃದಯದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಆ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂ ಹಾಗೂ ಸಮಯವನ್ನು ಮರೆತಿರುತ್ತಾರೆ.
4. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಾತು- ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿಯದೆಯೆಂದರೆ ಅಶರೀರಿಯಾಗುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಿದೆ. ರೀತಿಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರೀತಿ 2. ಮಿತ್ರ 3. ಗೀತೆ 4. ರೀತಿ.(ಪ್ರೀತ್, ಮೀತ್, ಗೀತ್, ರೀತ್)

ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ? ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಭವಿಯಾಗಿರಿ. ತಂದೆ ಹಾಗೂ ತಾವು, ಮೂರನೆಯವರು ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದರು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಬಾಕಿ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲಸವಿದೆ.

ಪ್ರಭುವಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ತಮಾನದ ಭಕ್ತರೂ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿಯ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಖಿಜಿಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿರಿ- ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಿಖಾಯಿಸುವವರು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಮುಖಿರಬಹುದು! ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಂತು ಅನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೆ? ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿದ್ದಿರಲ್ಲವೆ? ಅಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಭುಪ್ರೀತಿಯಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಅಶರಿರಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತದೆ? ಪ್ರೀತಿಯ ಮುಂದೆ ಅಶರಿರಿಯಾಗುವುದು ಒಂದುಸೆಕೆಂಡಿನ ಆಟದ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳದೆವು ಮತ್ತು ಶರೀರವನ್ನು ಮರಿತೆವು. ಬಾಬಾ ಶಭ್ದವೇ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯುವ ಆತ್ಮಿಕ ಬಾಂಭಾ ಆಗಿದೆ. (ವಿದ್ಯಾತ್ಮಾ ಬಂಧ್ರಾ ಆಯಿತು) ಹೇಗೆ ಈ ಸ್ವಿಜ್ಞ ಬದಲಾಗುವ ಆಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು, ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಸ್ವಿತಿಯ ಸ್ವಿಜ್ಞ ಆಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸ್ವಿಜ್ಞ ಆನ್ ಮತ್ತು ದೇಹ ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಿತಿಯ ಸ್ವಿಜ್ಞ ಆಫ್. ಇದು ಒಂದುಸೆಕೆಂಡಿನ ಆಟವಾಗಿದೆ. ಮುಖದಿಂದ ಬಾಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಯವು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಸ್ವಿತಿಯಲ್ಲ ತರುವುದರಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅಥಾದತ್ವ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಶರಿರಿಯಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಸತ್ಯಮಿತ್ರನಾಗಿರಬೇಕು, ಸ್ವಿಶಾನದ ಮುಂದೆಯೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗುವವರು. ಶರೀರಧಾರಿ ಮಿತ್ರನಂತು ಸ್ವಿಶಾನದವರೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಾಗ ಅವರು ದುಃಖತೆ-ಸುಖತೆನಾಗಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದುಃಖದ ಸಮಯದಲ್ಲ ಅಲ್ಲಷ್ಟಲ್ಲ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಬಹುದು. ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಆದರೆ ದುಃಖವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸತ್ಯಮಿತ್ರನು ಸಿಕ್ಕಿಬಣ್ಣನಲ್ಲವೇ? ಸದಾ ಇದೇ ಅವಿನಾಶಿ ಮಿತ್ರನ ಜೊತೆಯರುತ್ತಿರೆಂದರೆ, ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಪರಿಶ್ರಮವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಬರುತ್ತದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನೇಕೆ ಹಡುತ್ತಿರಿ? ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರಿಗೆ ಕೆಲಕೆಲಪೂಮೈ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ಯಾರಿಗೇ ಹೋರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಹೋರೆಯ ಕಡೆಯೇ ಓಡುತ್ತಾರೆ, ಆನಂತರದಲ್ಲ ಉಸಿರನ್ನೂ ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಸದಾ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಮಿತ್ರತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಪರಿಶ್ರಮವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ. ಮಿತ್ರನಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಸದಾ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾ ನಡೆಯಿರಿ.

ಇದೇರಿತಿ ಬಾಪ್ರಾದಾದಾರವರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಸರ್ವಷ್ಟಾಪ್ತಿಗಳೆ, ಗುಣಗಳ ಗೀತೆಯನ್ನು ಸದಾ ಹಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆ ಅಥವ ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯ ಗೀತೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದಿದೆ, ಈ ಗೀತೆಯಲ್ಲ ವಾದ್ಯವೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೊಳಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಗುಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರಿ, ಮುಷಿಯ ವಾದ್ಯಗಳೂ ಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಳಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಳಿಯೂ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ (ಭರತ್ವಾಯಾಸ್ ಮುಂತಾದವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ) ತಮ್ಮ ವಾದ್ಯವಂತು ಬೇರೆ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಮುಷಿಯ ವಾದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದೆಂದಿಗೂ ರಿಪೇರಿಯಾಗುವಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಇಂತಹ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಈ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವುದಂತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅಶರಿರಿಯಾಗಿಜಡುತ್ತಿರಿ. ಉಳಿದಿರುವುದು ರೀತಿ- ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿಯು ಸೆಕೆಂಡಿನ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅಶರಿರಿ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ- ಇದು ಎಲ್ಲದಕ್ಷಿಂತಲೂ ಸಹಜವಾದ ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಹಜವಲ್ಲವೆ. ಹೇಗೆ ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿದೆ- ಅವರು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಜವ ಮಾಡುವವರು. ಇದೇ ರೀತಿ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಜ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಅವರು ಸ್ವಯಂ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! ಆದ್ದರಿಂದ ಸದಾ ಸರ್ವಸಹಜಯೋಗಿ.

ಸಂಗಮಯುಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಣನ ಮುಖದಿಂದ 'ಪರಿಶ್ರಮ'ವಿದೆ ಅಥವ 'ಕಷ್ಟ'ವಿದೆ- ಈ ಶಭ್ದವು ಮುಖದಿಂದಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಣದಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ಗಮನವು 'ಸದಾ ಸಹಜಯೋಗಿ' ಆಗಿರುವುದರ ಮೇಲರಬೇಕು. ಹೇಗೆ ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಬಗ್ಗೆ ದಯೆಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಯಂ ಮೇಲೂ ದಯೆತೋರಿಸಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಸ್ತಿಯೂ ದಯಾಹೃದಯಿಯಾಗಿರಿ. 'ದಯಾಹೃದಯ' ಎನ್ನುವ ಚೈಟಲ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ? ತಮ್ಮ ಚೈಟಲ್ ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ದಯಾಹೃದಯಿಯಾಗುವ ಬದಲು ಒಂದು ಜಿಕ್ಕಿದಾದ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ದಯಾಭಾವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಹಂಭಾವದಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತಿರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯೆಯನ್ನು ಮರೆತುಹೊಗುತ್ತಿರಿ, ಕೆಲವರು ಅಹಂಭಾವದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ವಹಂಭಾವದಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತಾರೆ. ತಲುಪುತ್ತೇವೆಯೇ ಅಥವ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಯಥಾರ್ಥ ಮಾಗ್ರಾ ವಿದೆಯೋ ಅಥವ ಇಲ್ಲವೋ- ಇಂತಹ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ವಹಂಭಾವ ಮತ್ತು ಕೆಲಪೂಮೈ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಜಮಾನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಾಭಾವವು ಬದಲಾಗಿಜಡುತ್ತದೆ, ತಿಂಗಳಿಗೆ? ಹೃದಯವಿಧಿಂಣ ಆಗಬಾರದು ಆದರೆ ಸದಾ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಾರಿಯಾಗಿರಿ.

ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ತಿಳಿಯತೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್‌ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೆ- ‘ಸಹಜಯೋಗಿಯಾಗಿರಿ’ ದಯಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಾರಿ ಆಗಿರಿ’. ಅಂದಮೇಲೆ ಸದಾ ಭಾಗ್ಯವಿದಾತ ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳು, ಈ ರೀತಿ ಆಜ್ಞಾಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಶ್ಯವೂ ಅಮೃತವೇಳೆಯಲ್ಲ ಸಫಲತೆಯ ತಿಳಿಕವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿಳಿಕದ ಗಾಯನವೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ- ಭಗವಂತನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿಕವನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು, ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಕಾರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಸೇವಾಸ್ಥಾನ ಅರ್ಥಾತ್ ತೀರ್ಥಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಸಫಲತೆಯ ತಿಳಿಕವನ್ನಿಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತು ಪ್ರತಿನಿಶ್ಯವೂ ಹರಿಕ್ರಮಣ ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಮಕ್ಕಳು ಮಲಗಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅದು ಅವರ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ.

ಹೇಗೆ ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಜ್ಞತೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆಹ್ವಾನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ‘ಸ್ವಜ್ಞತೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಆಹ್ವಾನ’- ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಯ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಲಕ್ಷ್ಯ ಯ ರಚ್ಯೆತನ ಆಹ್ವಾನವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿರುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಾಗ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನಿಂತು ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶಭ್ದದ ಅನುಭವವೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಹುಡುಗಾಟಕೆಯ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಜಿನ್ನವೇ ಜಿನ್ನವಿರುತ್ತದೆ. ಡಬಲ ಜಿನ್ನವಿರುತ್ತದೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಾಗ್ರತ್ತ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿರಿ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ- ಮಲಗುವ ಸಂಸ್ಥಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಜಿನ್ನವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಜಾಗ್ರತ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಜಿನ್ನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹುಡುಗಾಟಕೆಯ ನಿದ್ರೆಯೂ ಆಗ ಬರುತ್ತದೆ, ಯಾವಾಗ ವಿನಾಶಕಾಲವನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಿರಿ. ಭಕ್ತರ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದುಃಖ ಆತ್ಮರ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಿ. ಬಾಯಾರಿಯವ ಆತ್ಮರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ದ್ವಾರಿಸಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿರೆಂದರೆ ಎಂದಿಗೂ ನಿದ್ರೆಯು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಾಟಕೆಯ ನಿದ್ರೆಗೆ ವಿಜ್ಞೇದನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಗಲೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರೆ ಮೂರಿಕೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರೆವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರಿ. ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರೆ ಮೂರಿಕೆಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾರೆವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರಿ. ಇಂತಹ ಜಕ್ಕವೆತ್ತಿಯಾಗಿರಿ.

ಈ ರೀತಿ ಸದಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವವರು, ಸದಾ ಸತ್ಯವಾದ ಮಿತ್ರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವವರು, ಸದಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವವರು, ಸದಾ ಸೆಕೆಂಡಿನ ಯಥಾರ್ಥ ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಹಜಯೋಗಿಯಾಗುವವರು, ಈ ರೀತಿ ಸದಾ ದಯಾಪೂರ್ವಕ, ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಜವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ನಿದ್ರಾಜೀತ, ಜಕ್ಕವೆತ್ತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೇ.

“ಮಧುಬನ ನಿವಾಸಿಗಳ ವಿಶೇಷತೆ” ಮತ್ತೊಂದು ಮುರುಂ - 09/02/80

ಇಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಧುಬನ ನಿವಾಸಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲ ಆತ್ಮರೋಂದಿಗೆ ಮಿಲನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರೆ. ಮಧುಬನ ನಿವಾಸಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇಂದಿನ ದಿನದವರೆಗೂ ಭಕ್ತರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಣರೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಕೆಂದರೆ ಮಧುಬನ ಧರಣೆಯ ಮಹಿಮೆಯದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಧರಣೆಯಲ್ಲಿರುವರ ಮಹಿಮೆಯು ಸ್ವತಹವಾಗಿಯೇ ಮಹಾನ್ ಆರಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಧುಬನದವರಿಗೆ ಡ್ರಾಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಅವಕಾಶವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಭೂಮಿ, ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಸ್ಥಾನವು ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವು ಹೇಗೆ ಜಿಳ್ಳತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಶೈಂಘ್ರತೆಯನ್ನು ತರುವ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರಪುರುಷಾರ್ಥಿಯಾಗುವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಮಧುಬನದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಿಶ್ವಕಲಾಣಕಾರಿ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗುವ ಅರ್ಥಾತ್ ವಿಶ್ವಸೆವೆಯ ಪ್ರಥಾನಕೆಂದ್ರವು ‘ಮಧುಬನ’ವಾಗಿದೆ. ಮಧುಬನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅತಿಧಿಗಳ ಮನಸ್ಸು-ವಾಚಾ-ಕರ್ಮಣಾ ಸೇವೆಯ ಜೊತೆಗೊಳೆಯಲ್ಲ, ಆತ್ಮಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನದ ಸೇವೆಯ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮಧುಬನದವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸರ್ವಾತ್ಮರು ಸಹಜವಾಗಿ ಫಾಲೋ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಮಧುಬನವು ಬೇಹದಿನದಾಗಿದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಧುಬನ ನಿವಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಬೇಹದಿನ ಸೇವೆಯ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಪ್ರಾಲಭ್ಧದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದಂತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮಸಿಗೆ ಯಥಾಕರ್ಮ ತಥಾ ಫಲವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಆತ್ಮರು ಬರಲ, ಅವರ ಸೇವೆಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಶೈಪ್ರರಾಗಿ ಹೋದರೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರ ಸಂತುಷ್ಟಿಯ ಫಲವು ಮಧುಬನ ನಿವಾಸಿಗಳದಾಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲ ಕುಳಿತು ಬಂದುವೇಳೆ ಸೇವೆಯ ಫಲವು ಜಮಾ ಆಯಿತೆಂದರೆ ವಿಶೇಷತೆಯಾಯಿತಲ್ಲವೆ. ಮತ್ತು ಮಧುಬನದವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಫಲವು ಸಿಗುವುದರಿಳ್ಳಿಯೂ ವಿಶೇಷತೆಯಿದೆ.

ಭವಿಷ್ಯಫಲವಂತು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮಧುಬನದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಷ್ಟ್ಯಾ ಇದೆ. ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರ ಪಾಲನೆಯಂತು ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ನಾಕಾರರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿರುವ ಶೈಂಕ್ರಾತ್ಮಕ ಪಾಲನೆಯೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಡಬಲ್ ಹಾಲನೆಯ ಅಷ್ಟ್ಯಾ ಇದೆ ಮತ್ತು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಾಧನಗಳು ಪ್ರಾಚಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಂದರೆ- ತಮ್ಮನ್ನು ಇಂತಹ ಶೈಂಕ್ರಾತ್ಮಕ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತಿಂದು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಾ? ಹೀಗೆ ಕರುಣಾ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಸೇವಾಧಾರಿಯ ಸಣಂಫಿಕೆಂಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ತೀವ್ರಮುರಿಷಾಧಿಕ ಅಥವ ನಿರಂತರ ಸಹಜಯೋಗಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಣಂಫಿಕೆಂಬನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಏರಡೂ ಸಣಂಫಿಕೆಂಬುಗಳು ಜೂತೆಜೂತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದರೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- ಯಜ್ಞದ ಸಮಾಪ್ತಿಯು ಸಮೀಕಷಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಳೆಯ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ ಯಾರು ಸೇವೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲ, ತನ್ನ ತನ್ನ-ಮನ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಿಕ ವಿಜಾನೆಯನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದರು, ಇಂತಹವರಿಗೆ ಬಾಪ್ ದಾದಾರವರು ಶುಭಾಷಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ತ್ಯಾಗವಿರುವವರಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವು ತಾನಾಗಿಯೇ ಬುಷಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹಗುರತೆಯ ಅನುಭೂತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಚಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜಹ್ನೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಫಲತಾಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು- ನನ್ನಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠಾಮುಖ ಭಾವವಿರುತ್ತದೆ, ನಿಮಿತ್ತ ಭಾವವಿರುತ್ತದೆ ಅಥವ ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆದರೂ ಭಾವಗಳು ಮಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನು ಮುಂದಿನದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ಇದು ಹರುವಕಲೆಯ ವಿಶೇಷ ಮರುಷಾಧನವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು- ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಗುಣವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸದಾ ಹಾಗೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಧಾರಣೆಯಾಗೆ- ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಸಿಜಗುಣವಿದೆ, ಯಾವಾಗ ಅದು ಸಿಜವಾಗಿಬಡುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಪ್ರಯೋಜಿತಾದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಜೀವನವಾಗಿಬಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ವಿಶೇಷ ಗುಣವಾಗಿದೆ- ‘ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಲಹಿನತೆಯನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬಾರದು, ವಣನೆ ಮಾಡಬಾರದು’. ವಣನೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರೇ ತಿಂಗಳನ್ನು ಎಂದರೂ ಸಹ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಶುಭಭಾವನೆಯಿಂದ ಆ ಮಾತನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿಬಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಬಾರದು- ಇವರು ತಿಂಗಿಸಿದರು, ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇಳಿರುವುದಂತು ಸರಿಯಲ್ಲವೇ! ಹೀಗೆ ಹೇಳುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಕೇಳುವವರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಪನ್ನೆಂಟೆಂಜನಲ್ಲಿ ಅಂತರವಿದೆ ಆದರೆ ಆಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ವ್ಯಧಿಜಿಂತೆ ಅಥವ ಬಲಹಿನತೆಯ ಮಾತುಗಳು ನಡೆಯಬಾರದು. ಕಳೆದುಹೋದ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ದಯಾಕೃದಯಯಾಗಿರುತ್ತಾ ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಜಡಬೇಕು. ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಆತ್ಮನಬಗ್ಗೆ ಶುಭಭಾವನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಂದಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ೫ ತತ್ತ್ವಗಳಪ್ರತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಶುಭಭಾವನೆಯಿದೆ, ಇವರಂತು ಆದರೂ ಸಹಯೋಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಲೆ ಯಾರೇ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ಉಲ್ಲಾಸ ಹೇಳಬಹುದು, ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಾವು ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬರವರಿಗೆ, ಎರಡನೆಯವರಿಂದ ಮೂರನೆಯವರವರಿಗೆ ಇಂತಹ ವ್ಯಧಿಮಾತುಗಳ ಮಾಲೆಯ ದೀಪಾವಳಿಯಾಗಬಾರದು. ಈ ಗುಣವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ - ಯಾರದನ್ನೂ ಕೇಳುವುದು, ಹೇಳುವುದು ಮಾಡಬಾರದು ಆದರೆ ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಯೋಗಿರುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಥವ ವಾಣಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಗುವುದೇನು - ಒಬ್ಬರ ಮಿತ್ರನಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಿತ್ರನಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮೂರನೆಯವರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅದೇರೀತಿ ವ್ಯಧಿಮಾತುಗಳ ಮಾಲೆಯೂ ದೊಡ್ಡರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನವಿರಾ. ಒಳೆಯಿದು-

ಮಧುಬನದ ಹಾಂಡವರ ಪಕತೆಯ ವಿಶೇಷತೆಯೂ ಇದೆ. ಇಡೀಸೀಜನ್ ನಿವಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯಂದರೆ ನಿವಿಷ್ಟಭವದ ವರದಾಸಿಯಾಗಿಬಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೇ! ಸೇವೆಯ ಸಫಲತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ತಿಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಘಲವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಸರ್ವಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪರಿವಾರದ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವುದು- ಇದು ಘಲವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದಿರಾ ಅಥವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಾ?

ವರದಾನಃ-ನಿವಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಸ್ವಯಂಂ ಘೋಂಡೆಷನ್ ಅನ್ನು ಸದ್ಯಧ ಮಾಡುವಂತಹ ಪಾಸ್ ವಿತ್ ಅನರ್ ಭವ

ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳಕಾಲದ ನಿವಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಘೋಂಡೆಷನ್ ಸದ್ಯಧವಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಸ್ವಯಂ ಕೂಡ ಶಕ್ತಿಶಾಲಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳಕಾಲದ ಶಕ್ತಿಶಾಲ, ನಿವಿಷ್ಟ ಆತ್ಮ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಿವಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪಾಸ್ ವಿತ್ ಅನರ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಘನ್ಸ್

ದಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದುಜಡುತ್ತಾರೆ. ಸದಾ ಇದೇ ಲಕ್ಷ್ಯವಿರಲ ಬಹಳಿಗಾಲದಿಂದ ನಿರ್ವಿಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು.

ಸ್ತೋಣನ್‌:- ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರ ಪ್ರತಿ ಸದಾ ಉಪಕಾರ ಅಥವಾ ಶುಭಕಾಮನೆಯಡಿ ಆಗ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ.